المختصر في صفة الحج)للجمعية(

Un scurt ghid despre Pelerinajul cel Mare (al-Hajj)

Un scurt ghid despre Pelerinajul cel Mare (al-Hajj)

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru Mohammed, asupra familiei sale şi asupra companionilor săi.

Aşadar,

Aceasta este o scurtă prelegere de descriere a Hajj-ul (Pelerinajul Major), în care am încercat să evidenţiem majoritatea aspectelor de care ar avea nevoie un pelerin.

Îl rugăm pe Allah să îl primească sincer devotat Mulţumirii Sale şi să îl facă folositor pentru toţi musulmanii.

Comisia Ştiinţifică a Asociaţiei pentru Promovarea Conţinutului Islamic în Limbi Străine

Introducere

În primul rând: Condiţiile acceptării actelor de adorare

Actele de adorare nu sunt acceptate de Allah Preaînatul, decât dacă îndeplinesc două condiţii specifice, şi anume:

Sinceritatea şi devoţiunea, în sensul că prin acest act este căutată Mulţumirea lui Allah şi răsplata Vieţii de Apoi. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ...﴾"،

Şi nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credinţă curată şi statornică în religia Lui[1], [Coran, 98:5]

Şi a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

„Faptele sunt (socotite) după intenţii, şi fiecare om va obţine (ca răsplată) ceea ce a intenţionat.”[2]

Urmarea Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vorbă şi în fapte. Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

„Aceluia care a introdus o inovaţie în religie, aceasta îi va fi respinsă şi neacceptată de către Allah.”[3] Consemnat de Bukhari (2697) şi Muslim (1718), iar în relatarea consemnată de Muslim (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

„Fapta împlinită ce nu este în conformitate cu principiile noastre va fi respinsă.”[4]

***

[1] Adică: Îndreptându-se spre El şi spre adorarea Sa, întorcându-se de la orice altceva.” - aceasta este traducerea interpretării lui al-Saadi (pag. 538).

[2] Consemnat de Bukhari, nr. (1), şi Muslim, nr. (1907).

[3] Consemnat de Bukhari, nr. (2697), şi de Muslim, nr. (1718).

[4] Consemnat de Muslim, nr. (1718)

Prima parte: Reglementările referitoare la Miqat-uri

Miqat-urile sunt locurile pe care Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a desemnat pentru ca cei care doresc să îndeplinească Hajj sau Umrah să intre din acea zonă în starea de sacralizare rituală - ihram.

Astfel, este obligatoriu pentru cel care a trecut prin aceste zone intenționând să îndeplinească Hajj sau Omrah să intre de acolo în starea de ihram, şi nu îi este permis să treacă de ele fără a intra în starea de sacralizare rituală.

Pentru acela care este situat mai aproape de Mecca decât aceste zone de Miqat, este considerat ca miqat pentru el locul în care el se află şi din acel loc trebuie să intre în starea de ihram pentru Hajj sau Umrah.

În ceea ce îi privește pe oamenii din Mecca şi pe cei rezidenți în aceasta, ei intră în starea de ihram pentru Hajj din Mecca, iar pentru Umrah trebuie să iasă din perimetrul sacru, precum către zona Tan'im sau alte locuri similare, şi de acolo intră în starea de ihram.

Cel care călătorește cu avionul va intra în starea de ihram în momentul survolării zonei de Miqat, trebuind să se pregătească pentru aceasta şi să poarte hainele specifice ihramului (în cazul bărbaților) înainte de a ajunge la granițele zonei de

Miqat, iar când ajunge la acestea trebuie să intenționeze imediat intrarea în starea de ihram. Astfel, lui nu îi este permis să întârzie intrarea în starea de ihram până la aterizarea avionului, spre exemplu, și este mai bine să fie precaut și să facă Talbiah (intenția și formula rostită pentru Hajj și Umrah) înainte de a ajunge la Miqat, de teama omiterii zonei de Miqat din cauza vitezei avionului.

A doua parte: Tipurile de Hajj și reglementările acestora:

Există trei tipuri de Hajj, după cum urmează: Tamattu', Ifrad și Qiran.

Cea mai bună formă de Pelerinaj este Hajj at-Tamatu' pentru acela care nu a adus cu el un animal de sacrificiu. Acesta presupune ca pelerinul să intre în starea de sacralizare rituală pentru Umrah în timpul lunilor de Hajj, apoi să facă Tauaf și Sa'i (îndeplinind Umrah), apoi să își asume starea de sacralizare rituală pentru Hajj în decursul aceluiași an.

Hajj al-Ifrad presupune intrarea în starea de sacralizare doar pentru îndeplinirea ritualurilor de Hajj, iar atunci când ajunge la Mecca, i se recomandă, ca Sunnah, îndeplinirea Tauaf-ului de sosire și apoi as-Sa'i pentru Hajj, fără a își tăia sau rade părul și fără a ieși din starea de sacralizare ihram, ci, dimpotrivă, rămâne în aceasta până la încheierea ritualului de aruncare a pietricelelor la

Jamarat, în Ziua de Sărbătoare. Este, de asemenea, permisă amânarea Sa'i-lui pentru Hajj după realizarea Tauaf-ului pentru Hajj.

Hajj al-Qiran presupune intrarea în starea de sacralizare rituală împreună pentru Umrah şi Hajj, confirmând intenţia prin formula: „Labeik Allahumma Umrah ua Hajj" (O, Allah, am răspuns (chemării Tale) prin efectuarea Omrah şi Hajj).

Cel care realizează Hajj al-Qiran îndeplineşte aceleaşi ritualuri ca şi cel care îndeplineşte Hajj al-Ifrad, cu diferenţa că aceluia care realizează Hajj al-Qiran i se impune sacrificarea unui animal, iar aceluia care realizează Hajj al-Mufrid nu i se impune acest lucru.

A treia parte: Maniera şi reglementările stării de sacralizare rituală - ihram:

Aceluia care intenţionează să intre în starea de ihram îi sunt prescrise următoarele aspecte:

Îmbăierea, care este un act confirmat de Sunnah, atât pentru bărbaţi, cât şi pentru femei, inclusiv cele aflate la menstruaţie sau în perioada postpartum.

Parfumarea părului şi bărbii cu cele mai bune parfumuri de 'Oud sau cu alte parfumuri şi nu este nicio problemă dacă urmele acestora rămân şi după intrarea în starea de ihram. Femeii nu îi este permisă parfumarea, pentru ca mirosul ei să nu fie simţit de către bărbaţii străini de ea.

Purtarea îmbrăcăminții speciale de ihram, care este o bucată de material superioară și una inferioară; Sunnah fiind ca acestea să fie albe și curate sau noi. Femeia poate purta orice își dorește pe parcursul perioadei de ihram, cu condiția ca îmbrăcămintea ei să nu fie o formă de împodobire și expunere a frumuseții sale. Ea nu trebuie însă să își acopere mâinile cu mănuși și fața cu niqab, dar le poate acoperi cu altceva în afara acestora (precum marginea hainelor, un văl necusut și nelegat pe față etc).

Urmarea intrării în starea de ihram de împlinirea imediată a unei rugăciuni, fie dintre cele obligatorii, fie dintre cele opționale; însă aceasta nu se impune cu necesitate.

Reostirea formulei: „Labbayka Allahumma Omrah" (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Omrah), dacă împlinește Omrah, Plerinajul Mic, sau „Labbayka Allahumma Hajj" (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Hajj), dacă îndeplinește doar Pelerinajul Mare (Hajj al-Ifrad) și „Labbayka Allahumma Umrah ua Hajj" (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Umrah și Hajj), dacă și-a asumat un singur ihram pentru cele două, în cazul Hajj al-Qiran.

Dacă cel care dorește să intre în starea de ihram se teme de un obstacol care l-ar putea împiedica să desăvârșească ritualurile pelerinajului, îi este permis acestuia să menționeze o condiție la

intrarea în starea de ihram spunând: „... iar dacă se va întâmpla ceva care să mă prevină (de la completarea ritualurilor), atunci locul ieşirii mele din starea de sacralizare va fi acolo unde Tu m-ai oprit". În cazul în care el a menţionat această condiţie şi s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să completeze ritualurile, poate ieşi din stare de sacralizare, fără a avea nicio obligaţie sau responsabilitate asupra sa.

Apoi, trebuie să rostească în mod cât mai frecvent Talbiah: „Labbayka Allahumma labbayk; labbayka la sharika laka labbayk; inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk, la sharika lak" („O, Allah, am răspuns Chemării Tale, am răspuns; am răspuns chemării Tale, Tu nu ai niciun asociat, am răspuns; cu adevărat, toată Lauda, toate Binecuvântările şi toată Stăpânirea sunt ale Tale; Tu nu ai niciun asociat!" Bărbatul îşi va ridica vocea rostind Talbiya, la fel şi femeia, însă cu condiţia ca ea să nu fie în prezenţa unor bărbaţi străini. De asemenea, este recomandat ca pelerinul aflat în stare de ihram să rostească frecvent Talbiya, mai ales la schimbarea locurilor sau momentelor, precum atunci când urcă o înălţime, coboară o pantă, ori când se apropie noaptea sau ziua.[1]

[1] Semnificaţia formulei de Talbiah când spune „Labbayka" este aceea de răspuns la Chemarea Ta, o, Doamne, în numeroase rânduri, în mod repetat, şi are sensul

Talbiah este prescrisă în cazul realizării Pelerinajului Mic, Umrah, din momentul intrării în starea de ihram şi până la începutul Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabah), iar în cazul efectuării Pelerinajului Mare Hajj din momentul intrării în starea de ihram şi până la începutul ritualului de aruncare a pietricelelor la Jamarat al-'Aqabah, în Ziua de Sărbătoare.

Cel aflat în stare de sacralizare rituală ihram trebuie să acorde o atenţie deosebită în sensul evitării oricăreia dintre interdicţiile ihramului (mahdhūrāt al-ihrām) până ce iese din aceasta.

---

răspunsului omului la chemarea Domnului său şi supunerea şi ascultarea faţă de El. „Inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk" - „al-hamd" - Lăudarea - reprezintă descrierea Celui Căruia I se aduce Mulţumire şi Laudă ca deţinând Atributele Perfecţiunii şi Deplinătăţii, împreună cu iubirea faţă de Acesta şi Glorificarea Sa, iar atunci când aceasta se repetă se transformă în Preamărire. „An-ni'amah" - Binecuvântarea - este tot binele revărsat de Allah asupra robilor Săi, prin care le este oferit ceea ce este dezirabil şi dorit şi este îndepărtat de la ei ceea ce este neplăcut şi urât. „Al-mulk" - stăpânirea, înseamnă că toată Stăpânirea Îţi aparţine Ţie, Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul fiind Unicul Stăpânitor Desăvârşit. „La şarika lak" - Tu nu ai niciun asociat, adică nimeni nu Îţi este asociat Ţie în privinţa celor definitiv specifice numai lui Allah Atotputernicul, în Atributele Sale desăvârşite, precum şi în Unicitatea Sa în privinţa Stăpânirii, Creaţiei, Orânduirii şi Divinităţii Sale. (Rezumat din Majmu'a Fatawa ua Rasa'il Al-'Uthaymin (22/96).

Partea a patra: Madhurat al-ihram (acțiuni interzise în timpul stării de ihram)

Acțiunile interzise în timpul stării de ihram sunt:

Raderea, tăierea sau smulgerea părului, din orice loc de pe corp.

Tăierea completă sau parțială a unghiilor de la mâini și picioare.

Acoperirea capului cu ceva care să se muleze sau să fie lipit de el, precum căciulă, eșarfa ghutrah, turban, sau punerea pe cap a unei haine, batic sau batistă, pături, bucată de carton sau orice altceva cu care se intenționează acoperirea capului. Această chestiune îi privește pe bărbați în mod special, excluzând femeile.

Purtarea hainelor obișnuite, croite pe măsura corpului, în forma lor cunoscută, precum: hainele croite, pantalonii, cămașa, șosetele și mănușile. Această interdicție este specifică bărbatului, nu și femeii; căci femeia este doar oprită de la următoarele:

Purtarea Niqab-ului (vălul legat pe cap care acoperă fața) sau burqa (pelerina care acoperă corpul complet inclusiv fața), precum și al-litham (tipul de văl care este folosit de obicei de către beduini pentru a-și acoperi nasul și gura în deșert), care sunt asemănătoare niqab-ului. Atunci când se află în apropierea bărbaților străini de ea, însă, își poate acoperi față cu pelerina ei sau cu orice bucată

de material (de obicei coborâtă din creştetul capului). Nu este nicio problemă dacă aceasta îi atinge faţa şi nu trebuie să folosească o bandă sau o ramă specială pentru a îndepărta acest acoperământ de faţă, întrucât nu există nicio evidenţă care să confirme prescrierea acestui aspect.

Purtarea mănuşilor, însă îşi poate acoperi mâinile în prezenţa bărbaţilor străini de ea acoperindu-le cu marginea îmbrăcămintei ei.

Parfumarea corpului sau a hainelor de ihram.

Uciderea sau vânarea animalelor sălbatice, chiar dacă nu le-a ucis.

Cererea în căsătorie, fie pentru sine, fie pentru altcineva.

Încheierea contractului de căsătorie.

Contactul fizic în afara actului sexual propriu-zis, cum ar fi sărutul sau atingerea cu dorinţă.

Contactul sexual direct intern.

***

Partea a cincea: Descrierea Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabei)

Atunci când cel aflat în starea de ihram intră în Moscheea cea Sfântă, îi este recomandat Sunnah să păşească cu piciorul drept şi să spună ruga de intrare în moschee, cea mai autentică dintre acestea fiind: „Allahumma iftah ly abuaba rahmatik!" (O, Allah, deschide-mi mie porţile Îndurării Tale).

Această rugă trebuie spusă la intrarea în orice moschee, ci nu în mod special la intrarea în Moscheea cea Sfântă (Masjid Al-Haram).

Când dorește să înceapă Tauaf-ul (înconjurarea rituală a Kaabei), el trebuie să își așeze îmbrăcămintea de ihram în modalitatea al-idtiba'a, și anume: să așeze bucata de material din partea de sus a ihram-ului astfel încât jumătatea sa să vină în partea dreaptă sub subraț (descoperind umărul drept), iar colțul său să vină peste umărul stâng. Păstrarea părții de sus a îmbrăcămintii de ihram în această modalitate este valabilă doar în timpul Tauaf-ului, imediat după aceasta revenind la modalitatea obișnuită (ca un șal care se înfășoară acoperind ambii umeri).

Apoi merge către Piatra Neagră și o atinge cu mâna dreaptă și o sărută; iar în cazul în care nu poate să o sărute, o atinge cu mâna și își sărută mâna; în cazul în care nu a reușit să o atingă cu mâna, o atinge cu ceva avut la îndemână, precum un toiag sau ceva asemănător și sărută obiectul care a atins Piatra Neagră; iar dacă nici aceasta nu îi este posibil, se îndreaptă în direcția Pietrei Negre și își ridică mâna dreaptă către ea (în formă de salut), fără a își mai săruta, și cel mai indicat este să evite aglomerația și înghesuiala, pentru a nu îi răni pe ceilalți oameni și nici nu a fi rănit de ei.

Atunci când atinge Piatra Neagră el trebuie să spună: „Allahu Akbar!" (Allah este Cel mai Măreț).

Apoi el se întoarce către dreapta, lăsând Kaabah să vină în stânga lui şi începe înconjurul ritual al Kaabah - Tauaf. Atunci când ajunge la Colţul Yemenit îl atinge fără a îl săruta. În cazul în care acest lucru nu îi este posibil, el nu trebuie să se înghesuie printre oameni şi nici nu trebuie să îl salute (ca în cazul Pietrei Negre).

Este recomandat ca între Colţul Yemenit şi Piatra Neagră să spună: „Rabbana atina fid-dunia hasanah, ua fil-akhirati hasanah, ua qina adhaba-n nar" (O, Allah, dă-ne nouă bine în această viaţă, şi bine în Viaţa de Apoi, şi fereşte-ne de pedeapsa Focului Iadului).

Şi de fiecare dată când ajunge în dreptul Pietrei Negre ridică mâna în semn de salut către ea, spunând „Allahu Akbar!" (Allah este Cel mai Măreţ).

În restul Tauaf-ului poate recita orice doreşte dintre Pomeniri, Rugi sau Versete din Coran.

Este recomandat ca act Sunnah repeziciunea în mers doar în primele 3 înconjurări rituale, mergând rapid şi cu paşi mici; urmând ca în următoarele 4 înconjurări să meargă aşa cum se merge în mod obişnuit.

După ce completează Tauaf-ul trebuie să meargă către Maqam Ibrahim (locul în care se consideră că se află urmele tălpilor Profetului Avraam - Pacea fie asupra sa, de atunci de când a ridicat temeliile Kaabei) şi să recite Versetul „Ua-ttakhadhu mim maqami Ibrahima musalla" (Şi luaţi locul lui

Avraam drept loc de rugăciune), apoi împlinește în spatele acestuia două unități de rugăciune (2 rakat) sau în orice alt loc din moschee, dacă nu îi este posibil acolo, citind în acestea în prima unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha, Surat al-Kafirun (Qul ya ayyuha al-kafirun), iar în cea de a două unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha, Surat al-Ikhlas („Qul Hua Allahu Ahad).

﴿...وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى...﴾،

(Și luați [o, credincioșilor] locul lui Avraam drept loc de Rugăciune...), [Coran, 2:125] apoi împlinește în spatele acestuia două Unități de rugăciune (2 Rakat) sau în orice alt loc din moschee, dacă nu îi este posibil acolo, recitând în acestea în prima Unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

(Spune: O, voi, necredincioșilor!) [Coran, 109:1] iar în cea de a două Unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾.

1. Spune: „El este Allah, Cel Unic! [Coran 112, 1]

Partea a șasea: Descrierea Sa'i (traseul dintre Safa și Marua):

Atunci când pelerinul încheie Tauaf-ul și cele două unități de rugăciune aferente acestuia se îndreaptă către Sa'i, iar atunci când s-a apropiat de Safa, trebuie să recite: „Inna as-Safa ual-Marua min

şa'airi Allah” (Cu adevărat, Safa şi Marua sunt dintre simbolurile lui Allah), apoi spune: „Încep cu ceea ce Allah a menţionat dintâi.” (şi anime cu Safa).

﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ...﴾

(Cu adevărat As-Safa şi Al-Marua sunt dintre rânduielile lui Allah...) Apoi spune:

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ».

„Încep cu ceea ce Allah a menţionat dintâi.”[1]

Apoi urcă pe As-Safa până când vede Kabah sau direcţia ei, se îndreaptă cu faţa către ea, mărturiseşte Unicitatea lui Allah, Îl Preamăreşte şi spune:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

„Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, care nu are pe nimeni asociat. A Lui este Stăpânirea şi a Lui este toată Lauda, şi El este cu Putere peste toate, Atotputernic. Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul. El Şi-a împlinit Promisiunea, Şi-a sprijinit robul şi i-a învins singur pe aliaţi.” Apoi a făcut Duaa (rugi) între acestea şi a repetat de 3 ori[2].

Apoi coboară mergând dinspre Safa către Marua, iar atunci când ajunge la zona însemnată cu

[1] Consemnat de Muslim, nr. (1218).
[2] Consemnat de Muslim, nr. (1218).

culoarea verde începe să se grăbească viguros, mergând cu repeziciune, ca şi cum ar alerga încet, până ce ajunge la următorul semn verde, după care va merge din nou normal, ca mersul obişnuit. Acest mers viguros, ca un alergat lent nu este prescris şi femeilor.

Când ajunge la Marua îi este prescris să facă asemenea cum a făcut şi la Safa (vezi al doilea alineat).

Apoi coboară mergând de la Marua către Safa, iar atunci când ajunge la semnul verde începe să meargă viguros, ca un alergat uşor, până ce ajunge la următorul semn verde, de la care continuă cu mersul său obişnuit.

Şi tot astfel până ce completează 7 ture, socotite de la Safa ua Marua o tură şi de la Marua la Safa o altă tură.

În timpul Sa'i-ului poate recita orice doreşte dintre Rugi, Pomeniri sau Coran.

Partea a şaptea: Descrierea raderii şi scurtării părului

Dacă cel care îndeplineşte Pelerinajul Mic a încheiat Tauaf-ul şi Sa'i-ul său, trebuie să îşi radă părul sau să îşi scurteze din el, pentru bărbaţi, iar Sunnah este ca scurtarea sau raderea să se facă de pe toată suprafaţa capului.

Raderea este mai bună decât scurtarea, cu excepţia situaţiei în care perioada de Hajj este atât de apropiată încât nu mai rămâne timp pentru ca

părul să iasă din nou, situaţie în care este preferabil să se rezume la tăierea părului (fără a îl rade).

Iar în ceea ce o priveşte pe femeie, ea trebuie să taie din vârfurile părului său o lungime cât un vârf de deget.

În ceea ce îl priveşte, însă, pe cel care se află în starea de sacralizare pentru Hajj al-Mufrad sau Hajj al-Qiran (în cazul cărora Umrah şi Hajj sunt realizate împreună, într-un singur ihram), acesta nu trebuie să îşi ia din păr decât în Ziua de Sărbătoare, după aruncarea pietricelelor la Jamarat al-Aqabah.

Prin aceasta, cel care face Pelerinajul cel Mic Omrah l-a încheiat, aşa cum şi cel care se află în Hajj at-Tamatu', este considerat a fi încheiat ritualurile aferentei Umrei sale.

Descrierea Hajj-ului

Prima parte: Intrarea în starea de sacralizare ihram pentru Hajj:

Este recomandat Sunnah ca cel care îşi doreşte să împlinească Pelerinajul Mare - Hajj - să intre în starea de ihram în perioada de dimineaţă către prânz (timpul rugăciunii de Duha) din ziua de Taruia, cea de a opta zi a lunii Dhul Hijjah, din locul în care el şi-a formulat intenţia, dacă se află în Mecca sau în zona dintre Moscheea Sfântă şi

punctele de Miqat; iar în afara acestei situaţii o va face în momentul în care trece prin zonele de Miqat.

În timpul intrării în stare de sacralizare pentru Hajj va face aceleaşi lucruri pe care le-a făcut şi la intrarea în starea de ihram pentru Umrah, intenţionând intrarea în starea de sacralizare pentru Hajj şi rostind formula de Talbia, diferenţa fiind că, spre deosebire de Talbia pentru Omrah va spune „Labbayka Hajjan" [Am răspuns Chemării Tale (împlinind) Hajj-ul] în loc de „Labbayka Umrah." [Am răspuns Chemării Tale (împlinind) Umrah].

Iar în cazul în care el se teme de un obstacol care l-ar putea împiedica să desăvârşească ritualurile pelerinajului, îi este permis să menţioneze o condiţie la intrarea în starea de ihram spunând: „... iar dacă se va întâmpla ceva care să mă împiedice (de la completarea ritualurilor), atunci locul ieşirii mele din starea de sacralizare va fi acolo unde Tu m-ai oprit". Astfel, atunci când el a menţionat această condiţie şi s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să completeze ritualurile, poate ieşi din stare de sacralizare, fără a avea nicio obligaţie sau responsabilitate asupra sa.

Apoi, trebuie să rostească în mod cât mai frecvent Talbia: „Labbayka Allahumma labbayk; labbayka la şarika laka labbayk; inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk, la şarika lak"" (O, Allah, am răspuns Chemării Tale, am răspuns; am răspuns

Chemării Tale, Tu nu ai niciun asociat, am răspuns; cu adevărat, toată Lauda, toate Binecuvântările şi toată Stăpânirea sunt ale Tale; Tu nu ai niciun asociat!). Bărbaţii trebuie să ridice vocea în timpul rostirii Talbia, şi de asemenea şi femeile, dacă nu se află în prezenţa bărbaţilor străini de ele. Cel aflat în starea de ihram trebuie să îşi ridice vocea, mai ales în momentul schimbării dintr-un loc în altul sau dintr-un timp la altul, ca atunci când urcă într-o zonă înaltă sau coboară într-o zonă joasă sau la sosirea zilei sau a nopţii.

Talbia este prescrisă din momentul intrării în starea de ihram şi până când se începe aruncarea pietricelelor la Jamarat al-Aqabah în Ziua de Sărbătoare.

Cel aflat în stare de sacralizare rituală ihram trebuie să depună o atenţie deosebită în sensul evitării producerii oricăreia dintre mahdhurat al-ihram (acţiuni interzise în timpul stării de ihram), până ce iese din aceasta.

***

Partea a doua: Înnoptarea la Mina

Apoi, îi este recomandat ca act de adorare Sunnah să meargă către Mina în cea de a opta zi de Dhul Hijjah, unde va sta până va împlini Rugăciunile de Dhuhur, 'Asr, Maghrib, 'Işa şi Fajr. Rugăciunile vor fi îndeplinite în formă prescurtată (prescrisă de Sunnah), dar fiecare individual, întrucât Profetul

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să se roage aceste Rugăciuni în Mina, în formă prescurtată, dar fără a le combina.

Partea a treia: Poposirea pe Muntele Arafah și înnoptarea la Muzdalifah

La răsăritul Soarelui, în cea de a noua zi de Dhul Hijjah, Ziua de Arafah, se îndreaptă dinspre Mina către Arafah, poposind la Nimrah până la prânz, dacă îi este posibil, iar dacă nu, nu este nicio problemă, pentru că poposirea pe Nimrah este doar un act recomandat Sunnah.

Iar când Soarele ajunge la zenit (la intrarea timpului Rugăciunii de Dhuhur), se îndeplinesc Rugăciunile de Dhuhur și 'Asr, două câte două, un după alta, în comasare anticipată, așa cum și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut.

După Rugăciune, se dedică rugilor și Pomenirii lui Allah, cu smerenie și supunere, cerând tot ceea ce el își dorește, cu mâinile ridicate și îndreptat spre Qiblah.

Ruga pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să o rostească cel mai mult în aceste circumstanțe mărețe era: „La ilaha illa Allah uahdahu la șarika lah; lahul-mulku ua lahul-hamdu ua huua ‘ala kulli șay’in qadir.” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat; a Lui

este Stăpânirea şi a Lui este Lauda şi El este cu Putere peste toate, Atotputernic.)

Dacă pelerinul se simte obosit şi doreşte să se destindă puţin vorbind cu însoţitorii săi despre lucruri folositoare sau citind câte ceva din unele cărţi benefice — mai ales cele care vorbesc despre Generozitatea lui Allah şi multitudinea Dăruirii Sale — astfel încât speranţa sa în Mila lui Allah să crească în acestă zi, atunci aceasta este un lucru bun. Apoi, să revină cu smerenie la implorarea lui Allah, străduindu-se din plin să profite de ultima parte a zilei prin rugi, căci cea mai bună rugă este ruga din Ziua de Arafah.

Atunci când Soarele apune în Ziua de Arafah, pelerinul se îndreaptă către Muzdalifah.

Când ajunge acolo se roagă Rugăciunea de Maghrib trei unităţi de Rugăciune şi Rugăciunea de 'Işa două unităţi de Rugăciune, comasate.

Dacă pelerinul se teme să ajungă la Muzdalifah după mijlocul nopţii, el se poate Ruga înainte de a ajunge acolo, pentru că nu este permis ca Rugăciunea să fie amânată până după miezul nopţii.

Apoi va dormi în Muzdalifah şi imediat cum se ivesc zorile la intrarea timpului Rugăciunii de Fajr, o va împlini cât mai devreme, rostind Adhanul şi Iqama pentru aceasta.

Apoi se îndreaptă spre al-Maş'ar al-Haram, Mărturiseşte Unicitatea lui Allah, Îl Preamăreşte şi face rugi (cerând ceea ce doreşte) până când se

luminează de ziuă complet. Iar dacă nu îi este cu putinţă să ajungă la al-Maş'ar al-Haram, să se roage acolo unde se află; după cum a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمْعٌ كُلُّهَا مَوْقِفٌ»،

„Am stat aici, iar (zona de la) Jam'a (Muzdalifah) este în întregime loc de oprire (pentru pelerinaj)." Şi să fie în timpul rostirii Dhikr-ului şi a rugilor (Duaa) cu faţa către Qiblah şi cu mâinile ridicate.

Partea a patra: Acte de efectuat în Ziua de Sărbătoare (Eid)

Când Soarele este foarte aproape de a răsări, pelerinul părăseşte Muzdalifah către Mina, înainte de răsăritul Soarelui, grăbind mersul său în Valea Muhassir.

Atunci când ajunge la Mina va arunca Jamrat Al-Aqabah, cea mai apropiată de Mecca, prin aruncarea odată (într-o singură rundă) a şapte pietricele succesive. Pietricelele trebuie să aibă aproximativ mărimea unui sâmbure de curmală şi trebuie să rostească Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreţ) la aruncarea fiecăreia dintre acestea.

Apoi el va oferi animalul său de sacrificiu, dacă îi este cu putinţă.

După aceea îşi rade părul sau îl scurtează, dacă este bărbat, şi raderea este mai bună în acest caz;

iar femeii îi este prescrisă doar să taie din el putin, fără radere.

După ce a aruncat pietricele de la Jamrat şi şi-a tăiat părul, prin aceasta s-a eliberat de primul ihram şi poate da curs tuturor actelor interzise in starea de sacralizare, cu excepţia relaţiilor intime.

Apoi coboară către Mecca şi îndeplineşte Tawaf al-Ifadah şi Sa'i pentru Hajj, dacă îndeplineşte Hajj al-Tamatu'a; sau dacă împlineşte Hajj al-Ifrad sau Hajj al-Qiran, dar nu a reuşit încă să facă Tauaf al-Qudum (Tauaf de sosire la Moscheea cea Sfântă). El poate amâna Tauaf şi Sa'i până la lăsarea nopţii sau până a doua zi, în funcţie de posibilităţi.

Partea a cincea: Acte de efectuat în Zilele de Taşriq (11,12,13 Dhul Hijjah)

Odată ce pelerinul a aruncat pietricelele de Jamrat, şi-a tăiat părul şi a realizat Tauaf şi Sa'i, se eliberează complet din starea de ihram şi acum îi sunt permise lui toate acţiunile care îi fuseseră oprite pe parcursul perioadei de sacralizare - ihram, inclusiv relaţiile intime.

Apoi, el se întoarce la Mina, unde înnoptează zilele de 11 şi 12 Dhul Hijjah, şi chiar 13 Dhul Hijjah, dacă este întârziat.

Apoi aruncă cele trei Jamarat când Soarele începe să coboare după-amiaza.

În ziua de 11 Dhul Hijjah aruncă prima rundă de Jamarat în cea mai îndepărtată Jamarat de Mecca şi

cea mai apropiată de Moscheea Al-Khayf, cu şapte pietricele separate, una după alta; rostind Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreţ) cu fiecare pietricică aruncată. Apoi înaintează puţin şi face rugi îndelung pentru orice îşi doreşte. Iar dacă este dificil pentru el să stea îndelung în rugile sale, se va ruga chiar şi rapid, cu ceea ce îi este la îndemână, pentru a împlini prin aceasta un act de Sunnah.

Apoi va arunca runda de mijloc a Jamarat şi, de asemenea, va face rugi după aceasta.

Apoi aruncă, de asemenea, Jamrat al-'Aqabah, cu diferenţa că după aceasta pleacă fără a mai rosti rugi, aşa cum făcuse în cazul celorlalte două.

Apoi, în cea de a 12-a zi a lunii Dhul Hijjah aruncă al-Jamarat aşa cum a făcut şi în ziua a 11-a de Dhul Hijjah, iar după ce a făcut aceasta, dacă doreşte, se poate grăbi să părăsească Mina.

Dacă doreşte, el poate şi să întârzie părăsirea Minei şi poate dormi în noaptea zilei de 13 Dhul Hijjah acolo şi să arunce cele trei Jamarat, după-amiază, aşa cum s-a menţionat anterior; iar această întârziere este mai bună şi preferabilă.

Nu este obligatoriu să se întârzie până în ziua a 13-a de Dhul Hijjah, decât dacă apune Soarele în a 12-a zi în timp ce el se află încă în Mina; în acest caz, este obligat să întârzie şi să arunce cele trei Jamarat după ce Soarele trece de zenit, spre după-amiază.

În situaţia, însă, în care l-a prins apusul Soarelui in Mina în cea de a 12-a zi de Dhul Hijjah

independent de voinţa sa, ca spre exemplu, în cazul în care el a plecat şi s-a urcat în mijlocul de transport, dar a întârziat din cauza traficului aglomerat sau orice asemănător, nu i se impune lui să întârzie (rămânând în Mina), întrucât întârzierea sa după apusul Soarelui nu a ţinut de propria sa alegere.

Partea a şasea: Tauaf-ul de rămas bun

Când pelerinul doreşte să părăsească Mecca şi să se întoarcă acasă, în ţara sa, el nu trebuie să facă aceasta fără a împlini Tauaf-ul de rămas bun.

Excepţie fac femeile aflate la menstruaţie sau în perioada de lăuzie, care sunt scutite de Tauaf-ul de rămas bun şi nici nu li se impune să vină la uşa Moscheii Sfinte pentru a îşi lua rămas bun, întrucât nu există nicio evidenţă în acest sens de la profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Tauaf-ul de rămas bun, trebuie să fie ultimul lucru pe care pelerinul îl împlineşte înainte de a porni în călătoria spre casă.

Şi nu este nicio problemă dacă el poposeşte încă pentru o vreme, aşteptându-şi companionii, încărcarea bagajelor sale sau cumpărarea anumitor lucruri în drumul său. Nu i se impune lui să repete Tauaf-ul decât în cazul în care călătoria sa de întoarcere se amână, ca în cazul în care la începutul zilei doreşte să călătorească şi împlineşte Tauaf-ul

de rămas bun, iar mai apoi plecarea sa se amână până la sfârşitul zilei, caz în care i se impune lui repetarea Tauaf-ului de rămas bun, pentru a fi ultimul lucru pe care îl face înainte de plecare.

***

Cuprins

Un scurt ghid despre Pelerinajul cel Mare (al-Hajj) 2
Introducere 2
În primul rând: Condiţiile acceptării actelor de adorare 2
Prima parte: Reglementările referitoare la Miqat-uri 4
A doua parte: Tipurile de Hajj şi reglementările acestora: 5
A treia parte: Maniera şi reglementările stării de sacralizare rituală - ihram: 6
Partea a patra: Madhurat al-ihram (acţiuni interzise în timpul stării de ihram) 10
Partea a cincea: Descrierea Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabei) 11
Partea a şasea: Descrierea Sa'i (traseul dintre Safa şi Marua): 14
Descrierea Hajj-ului 17
Prima parte: Intrarea în starea de sacralizare ihram pentru Hajj: 17
Partea a doua: Înnoptarea la Mina 19
Partea a treia: Poposirea pe Muntele Arafah şi înnoptarea la Muzdalifah 20
Partea a patra: Acte de efectuat în Ziua de Sărbătoare (Eid) 22
Partea a cincea: Acte de efectuat în Zilele de Taşriq (11,12,13 Dhul Hijjah) 23
Partea a şasea: Tauaf-ul de rămas bun 25